UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto lupo archiep[iscop]o senonesi. Cap[itulum]. xx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

tempeſtate periclitantes facta oratione tēpe-
ſtatē ſedauit. Applicātes quoq naute gratias
eius meritis egerūt: ⁊ ꝙ eū ſecum gratis vehe
rent ꝓmiſerunt. Et cum ad quandā inſulā poſt
dies .iiij. appuliſſent: virū dei ibidem cellula re
pertum egidius adijt: ⁊ cum ipo in dei laudib⁹
triduo manſit: deinde vale dicens cū nautis ab-
ceſſit. Cum ergo arelatum veniſſet: ⁊ biennio
cum ſancto ceſareo eiuſdē vrbis epo manſiſſet:
⁊ ibidē quēdā qui ꝑ trienniū febricitauerat a fe
bribus liberaſſet: heremū cupiēs clā diſceſſit:
⁊ rhodano trāſito ſecus ripā guardonis apud
veredemiū heremitā ſanctiſſimū dudum fuit:
vbi ſterilitatem terre ſuis meritis fugauit: ⁊ in
firmū quendā ei delatū veredemio abſente ſa-
nauit. ¶ Deinde famā humanā fugiēs relicto
veredemio interiorē heremū penetrauit: vbi vi
delicet rhodanus in mare defluit: qui locus ſe
ptimania vocatur: vbi antrum ſpinis obſitū et
fontem inueniēs ceruā ſibi diuinit⁹ ꝑparatam
nutricem habuit: que certis horis lactis ei ali-
moniam triēnio prebuit. Cum aūt ibidē regis
famuli venarentur: ceteris feris contēptis cer-
uam cum canibus inſequūtur: a quibus dudū
fugam ad pedes ſui confugit alumni. Ille ꝟo
admirans cur preter ſolitū ſic mugiret: exiens
⁊ venatores audiēs dnm ꝓ cerua exorauit. Ca
nes aūt intra iactū lapidis appropinquare mi-
nime audentes: cū nimio latratu ad venatores
redibant. Nocte ſuperueniente domum reuerſi
ſunt: ⁊ ſequēti die retrocedētes caſſo labore ite
rum redierūt. Qd rex audiens cū multitudine
venatorū aſſumpto epo ad locū acceſſit. Sꝫ cū
canes vt prius accedere non auderēt. Locū ve
prium denſitate inacceſſibilem in gyrum circū-
dederunt. Unus aūt incaute ſagittā dirigens:
vt ceruā emitteret. Uiro dei orāti ꝓ cerua gra-
ue vuln⁹ infixit. Milites aūt ſemitā ferro ape
rientes ad ſpeluncā veniūt: ⁊ ſenē venerādum
in habitu monachali cōſpiciūt: ceruā quoq ad
eius pedes ꝓcumbentē reperiunt. Ad quē ſoli
rex ⁊ eps pedes adeunt: ⁊ quis eſſet interrogā
tes: oēm vitam ſuā eo narrāte comperiūt. Qui
dum pro vulnere ei illato veniā poſtulaſſent: et
medicos ꝓ ipo ſanando ꝓmiſiſſent: ac munera
obtuliſſent: ipſe nec medicinā adhiberi voluit:
nec ad munera eorū reſpexit: quin potius dnm
orauit: vt ꝙdiu viueret: ipm vuln⁹ perpetuo ſu-
ſtineret. Sed cū rex ipm frequēter viſitaret: et
pabulū ſalutis ab eo reciperet: immēſas ei di-
uitias obtulit: quas ſanct⁹ recipere recuſauit:
vt tn̄ de ipis monaſterium fabricaret admonu-
it. Quodquidē rex per oia ꝑfecit: ipiuſq ceno-
bij egidius licet diu renitens tādē multa regis
inſtantia regiminis curam ſuſcepit. Et ꝓceſſu
tpis ad ſacerdotij dignitatē ꝑuenit. ¶ Hui⁹ fa
mam rex karolus audiēs: vt ad ſe veniret preci
bus multis obtinuit. Qui veniens aurelian̄. in
baſilica ſancte crucis energuminū liberauit: de
inde veniens ad regē ipm rex reuerenter exce-
pit: ⁊ inter cetera ſalutis colloquia rex ipm ro-
gauit: vt ꝓ ſe ad dnm oraret: eo ꝙ pctm̄ quod-
dam enorme cōmiſiſſet: qd nulli nunꝗ nec ipi
ſancto cōfiteri auderet. Sequenti ergo dnica
egidius celebrās ꝓ rege orauit: ⁊ cōtinuo an-
gelus eidē apparuit: qui cedulam in altare de-
poſuit: in qua ſcriptū erat regis peccatum: ⁊ ſi
de eo peniteret egidij precib⁹ iā dimiſſum. Ad
debat quoq ibidē: ꝙ ſi quis ꝓ aliquo peccato
egidium inuocaret: ſi tn̄ ab eo deſiſteret ſibi di-
miſſum non dubitaret. Oblata igit regi cedu-
la: ille de peccato ſuo veniā humiliter poſtula-
uit. Egidi⁹ aūt cū honore rediēs apud reuernē
ſem vrbem filiū principis a mortuis ſuſcitauit.
¶ Poſt aliqd tps prenuncians monaſteriū ſuū
ab hoſtibus euertendū romā adijt: ⁊ multa pri
uilegia eccleſie ſue impetrauit: duoq oſtia cu-
preſſina in quib⁹ imagines apoſtolorū ſculpte
erant a papa ei donata in tyberim dimiſit: ⁊ di-
uino regimini cōmendauit. Cumq ad monaſte
rium rediret: cuidam cōtracto apud cebironē
egreſſum reſtituit. Reuerſuſq ad locū ꝑdicta
oſtia i portu inuenit: q in eccl'ia ſua ad ornatū ⁊
ſedis romane monimētū erexit. ¶ Obitū quo-
q ſuū ei diuinitus reuelatū ꝑdixit. Et poſt lau
dabilem vitā in dno feliciter obdormiuit kalē.
ſeptēbris: vbi ⁊ choros angelorum eius animā
ad celos ferētium concinentes plurimi audiſ-
ſe teſtati ſunt: claruit circa annos dni. ccccccc.

¶ De ſanctis duodecim fratribus martyribus. Cap. xix.

Duodecim fratres
martyres glorioſi pro xpo paſſi
ſunt. Quorū tamē noia originē
paſſioniſq: vel locum: vel mo-
dum minime valui reperire: ni
ſi hoc ſolū quod in adonis martylogio ſcriptū
eſt: ꝙ videlicet poſt ceſionē ⁊ incarcerationem
vltimo in diuerſis partib⁹ capite ceſi ſunt kal'.
ſeptēbris: quos ⁊ romana eccleſia in ſuis kalē-
darijs cōſcripſit: ⁊ de eis ſpecial'r feſtū facit.

¶ De ſctō lupo archiepo ſenonen̄. Cap. xx.

Lupus archi
epiſ ſenonen̄. claru-
it tempore clotharij
regis francorū: qui apud au-
relian̄. ex regali genere ortus
dum virtutib⁹ polleret archi-
epiſ ſenonis electus eſt. Dum
autem omnia ſua pauperibus
erogaret: ⁊ die quadam pluri
mos ad cōuiuium inuitaſſet:
cum vinum ad mediū ꝓ recūbētibus non habe
ret orauit ad dominū: ⁊ ſtatim nuncius affuit:
qui centū vini modios adeſſe pre foribus nuncia
uit: quod vnde: aut a quo delatum eſſet minime

ſciri potuit. ¶ Cum plures ei detraherent: ꝙ filiam predeceſſoris ſui virginem dedicatā im-moderate amaret: coram detrahentibus ipſam deoſculatus eſt: dicens nihil nocere boni verba aliena: quem propria non maculat conſcientia. Nam quia ipſam deum amare ardāter nouerat: eam mente puriſſima diligebat. Cum rex fran-corum clotharius burgundiā intrans ſeneſcha lum ſuum coram ſenones direxiſſet ⁊ ciuitatē obſideret: lupus eccleſiā ſancti ſtephani intrās campanam pulſari fecit: cuius ſonitu tanto ter rore hoſtes concuſſi ſunt: vt niſi fugiſſent ſe in carcere putaſſent. Tandem obtento regno cum rex alium ſeneſchalum miſiſſet: ⁊ lupus ei ſicut alij epiſcopi fecerāt non occurriſſet: ſumpta oc caſione illa epiſcopū adeo apud regē diffama-uit: ꝙ rex ipſum ad exiliū deſtinauit: vbi doctri na ⁊ miraculis claruit. Interea ſenonici quen-dam epiſcopum: qui locū lupi inuaſerat: occi-dentes a rege impetrarunt: vt lupus de exilio reuerteretur. Quē rex videns exilio tabefactū: ita repente diuinitus eſt mutatus: vt coram il-lo proſtratus veniā peteret: ⁊ multis munerib⁹ eius eccleſiā dotaret. ¶ Dum autē remeās pa-riſius veniſſet: multa carceratorū turba ſolutis vinculis apertiſqꝫ oſtijs eidē obuiauit: ⁊ de ip-ſorū liberatione ei⁹ meritis facta gratias egit. ¶ Celebranti ei die quodam dn̄ico lapſa eſt ce litus gemma in calice ſancto: quā rex in ſuas re liquias collocauit. ¶ Rex clotharius campa-nam ſancti ſtephani ſenonen̄. audiēs eſſe mire dulcedinis iuſſit ſibi pariſius deferri. Sꝫ mox vt de vrbe ſenonica delata eſt ſonus ille dulce-dinē amiſit. Qđ rex audiēs eā ſenonicis repor tari iuſſit: ⁊. vij. ab vrbe miliario ſonitū recupe-rauit. ¶ Cū nocte q̄dā oraret indiſtinctu diabo lico valde ſitiēs ſibi aquā deferri fecit. Sed ad uertēs dolos inimici puluinar ſup̱ os vaſis po-ſuit: ⁊ diabolū intus clauſit: qui tota nocte vlula uit: factoqꝫ mane cōfuſus ⁊ dimiſſus abſceſſit. Alia nocte dum eccleſias more ſuo circuiret in-uenit clericos quoſdā rixātes: eo ꝙ cum mulie ribus fornicari volebāt. Qui ingreſſus eccleſiā ꝑ eis orauit: ⁊ mox ab eis oīs tētatio diſceſſit. Qui corā eo ꝓſtrati veniā poſtularunt. Tandē multis clarus virtutibus in pace quieuit kalē. ſeptembris circa annos domini. ccccccx. tēpo-re heraclij imperatoris.

¶ De ſancto viuardo ep̄o. Cap. xxi.

Viuard⁹ remenen̄. ar-chiepiſcopus claruit tempo re clodouei re gis: vt ait ſigibert⁹. Quo etiā tempore claruerūt reolus ei⁹ ſucceſſor: ⁊ bercarius martyr primus abbas ancylacen̄. et ſctā berta martyr ⁊ abbatiſſa in partibus gal-liarum. Huius nempe Viuardi diſcipulus fuit dictus bercarius abbas ⁊ multo tēpore comes. Cum autem aliquando ſecum pergeret apud villam que dicitur altimilare dn̄ viuardus gra-ui ſomno premeretur ſub fago dormiuit: vidit-qꝫ de celo colūbā fagi ramis inſidere: ⁊ deinde deſcēdere: ⁊ aream vacuā in qua dormiebat: ter volando circuire. Indeqꝫ celos repetere: que omnia bercarius vigilās corporaliter aſpexit. Excitatus autem epiſcopus ⁊ cum bercario de viſione mutua collocutione habita intellexit a deo ſibi mandatum in ipſo cenobium edifican-dum. Quod ⁊ viuardus epiſcopus deuotius ad implere curauit. In quo quidē loco congrega-tionem monachorum diſpoſuit: ⁊ bercariū ei-dem abbatem prefecit. Et poſtq̄ cuncta diligē ter impleuiſſet: in chriſto feliciter obdormiuit kalen. ſeptembris.

¶ De ſancto bercario abbate. Cap. xxij.

Bercari⁹ abbas ⁊ mar-tyr claruit in gallijs tēpo-re dicti clodo uei regis frā corum: qui ſub p̄fato ſancto viuardo remorum pontifice moribus ⁊ ſapiētia imbutus luxouienſe monaſteriū petēs ſub abbate euſtaſio monaſticam vitā duxit. Dū die quadam in cellario vinū ex vegete in cerea li hauriret vocatus ab abbate obedientia ſolici tus ⁊ incautus vinū: quod fundebatur: reliquit vegete nō clauſa. Quod dum cerealem impleſ-ſet ſuperficiem eius pertranſiens: in modū co-lumne conſtipatū in gyrum vas coronari cepit: nec aliquid de vino in terrā defluxit: donec re-uerſo bercario q̄nti eſſet meriti apud deū oībus innotuit. Poſt aliquod tp̄s de abbatis licentia redijt ad ſctm̄ viuardū: a quo in monaſterio p̄-dicto ab eodē edificato in loco qui đr altimila-re: abbas p̄fectus eſt ſacre cōgregationi mona chorū. Et dū filios ſuos ſibi cōmiſſos more bo-ni p̄ris ⁊ paſtoris diligēter curaret: exigēte cul pa quendā daguinū monachū v̄bere diſcipline correxit. Qui moleſte h̄ ferēs iſtigāte diabolo nocte abbatē dormiētem letali vulnere ꝑcuſſit: ⁊ vt ferrū occultaret ī piſcinā demerſit: qđ dei iudicio ſup̱ aquā enatauit. Mox aūt frater ille attonit⁹ ⁊ amens ad eccleſiā currēs ſignū pul ſabat. Fratres aūt hora inſolita excitati admi-rātes abbatē percuſſum adhuc ſpirātē inuene-runt: ⁊ ferrū enatās cōſpexerūt. Daguinū quo qꝫ quaſi inſanū in eccleſiam repertum vti reum homicidij cōprehenſum ad bercariū iudicādū adduxerunt. Cui ille q̄ntum in ſe erat omnē di-mittens iniuriam deum per penitentiam con-